

UZASADNIENIE

Powód B. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwoty 1.600 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 lipca 2016 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 16 czerwca 2016 r. doszło od kolizji drogowej, w wyniku, której uszkodzeniu uległ (...) powoda o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca kolizji był ubezpieczony u pozwanego. Szkada została zgłoszona przez powoda tego samego dnia, tj. 16 czerwca 2016 r. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność za szkodę w wysokości 1.829,72 zł i powyższa kwota została wypłacona powodowi. Zgodnie z prywatną kalkulacją naprawy łączny koszt przywrócenia stanu poprzedniego przedmiotowego pojazdu wynosi 4.032,26 zł. Kwota dochodzona pozewem została wyliczona w następujący sposób: koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wynikający z kalkulacji naprawy w kwocie 4.032,26 zł pomniejszona o kwotę 1.829,72 zł wypłaconą przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Społecznych Spółka Akcyjna, orientacyjna kwota 2.202, 54 zł przywrócenia do stanu poprzedniego i również kwota należnego odszkodowania (k.2v-3).

Powód wskazał, że szczegółowe wyliczenie rozmiarów szkody wymaga wiadomości specjalnych, powód ogranicza na dzień składania pozwu swoje żądanie w zakresie kosztów przywrócenia stanu poprzedniego w pojeździe do kwoty 1.600 zł jednocześnie zastrzegając prawo do rozszerzenia powództwa.

Pozwany (...) S.A. w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, że ponosi odpowiedzialność za skutki wypadku komunikacyjnego z dnia 16 czerwca 2016 r. i wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 1.829, 72 zł zgodnie z kalkulacją.

Pozwany podkreślił, że postępowanie likwidacyjne zostało przeprowadzone prawidłowo, a wypłacona kwota w całości pokryła szkodę w majątku poszkodowanego. Pozwany podkreśla, że na rynku części samochodowych jest duża dostępność części zamiennych z rynku wtórnego, jak i części innych niż oryginalne sygnowane logo producenta pojazdu. Istotne znaczenie ma zatem zbadanie, w jaki sposób pojazd został naprawiony. Jeżeli bowiem pojazd został naprawiony i doprowadzony funkcjonalnie do stanu sprzed szkody przy użyciu części innych niż oryginalne, to powód niezasadnie domaga się rozliczenia szkody przy użyciu części najdroższych. Sposób naprawy pojazdu determinuje bowiem wysokość szkody. Powyższe dotyczy także zastosowanej przy naprawie stawki za roboczogodzinę. Nie jest bowiem uzasadnione żądanie zapłaty wyższej stawki za naprawę w oparciu o koncepcję hipotetycznej szkody i średnich stawek stosowanych w regionie.

Pismem procesowym z dnia 16 października 2017r. powód – powołując się na wykonaną w sprawie opinię biegłego sądowego rozszerzył powództwo i wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 1.952, 54 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 lipca 2016 r. do dnia zapłaty, ponadto powód podtrzymał żądanie zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k.48-48v.)

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 16 czerwca 2016 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 2011 r., stanowiący własność powoda B. S.. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego ubezpieczyciela, obejmujące ochroną ubezpieczeniową dzień kolizji. Szkada została zgłoszona pozwanemu w dniu 16 czerwca 2016 r.

(dowód: bezsporne, nadto akta szkody nr (...), w tym: druk zgłoszenia szkody, notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym z dnia 16.06.2016r. pismo pozwanego z dnia 21.06.2016 r. i z dnia 29.06.2016 r. k.27)

Pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, na podstawie sporządzonego przez siebie kosztorysu naprawy w systemie komputerowym A. ustalił koszt naprawy pojazdu na kwotę 1.829,72 zł brutto. Pozwany decyzją z dnia 19 lipca 2016 r. przyznał ostatecznie poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 1.829,72 zł.

(dowód: kalkulacja naprawy k. 7-11, decyzja z dnia 19 lipca 2016 r. k. 12)

Na skutek kolizji drogowej z dnia 16 czerwca 2016 r. w pojeździe ciężarowym marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w stopniu kwalifikującym do wymiany została uszkodzona listwa ochronna drzwi przednich prawych, odbijak drzwi tylnych prawych, listwa ochronna prawna ściany bocznej, listwa ochronna tylna ściany bocznej. Natomiast do naprawy zakwalifikowano drzwi odsuwane, ściana boczna prawa część dolna, ściana boczna prawa.

Nie stwierdzono udokumentowanych danych o ewentualnych wcześniejszych naprawach powypadkowych pojazdu. W celu przywrócenia pojazdu do stanu jak sprzed szkody konieczna jest wymiana opisanej części na część typu O lub części produkowanych dla producentów samochodów i wprowadzanych przez te firmy do obrotu detalicznego oznaczonych literą (...). Przy sporządzaniu opinii istotne znaczenie miał model samochodu, który uległ uszkodzeniu, bowiem przedmiotowy samochód jest modelem o nazwie Business. Wobec powyższego niezbędny i celowy koszt przywrócenia uszkodzonego pojazdu marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...), o numerze VIN (...), do stanu poprzedniego, tj. takiego który nie odbiega od stanu sprzed wyrządzenia szkody na skutek zdarzenia z dnia 16 czerwca 2016 r. , według średnich cen robocizny panujących na rynku lokalnym, przyjętych w wysokości 110 zł za jedną roboczogodzinę dla robót blacharskich i lakierniczych oraz cen części ustalonych przez producenta, obliczony programem komputerowym (...) wynosi 3.782, 26 zł brutto.

(dowód: opinia biegłego sądowego k. 33-41, oraz akta szkody nr (...))

Pismem z dnia 16 października 2017 r. powód rozszerzył powództwo w miejsce pierwotnej kwoty 1.600 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 19 lipca 2016 r. do dnia zapłaty, żądał zasądzenia kwoty 1.952, 54 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 19 lipca 2016 r. do dnia zapłaty, jednocześnie podtrzymując żądanie w zakresie zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

(dowód: pismo z dnia 16.10.2017 r. k.48)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Sąd dokonał ustaleń faktycznych na podstawie dokumentów prywatnych złożonych do akt przedmiotowej sprawy (w tym akt szkody), bowiem ich prawdziwość i wiarygodność nie była przez strony kwestionowana. Ponadto dla ustaleń faktycznych w kwestii wysokości szkody szczególne znaczenie miała pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu ruchu drogowego, techniki samochodowej oraz kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych M. A., sporządzona na zlecenie Sądu. Sąd w całości podzielił opinię biegłego, podtrzymaną pismem z dnia 05 października 2017 r., gdyż jest ona rzetelna, fachowa i wyczerpująca.

Odpowiedzialność pozwanego za szkodę powstałą w pojeździe w wyniku zdarzenia z dnia 16 czerwca 2016 r. była bezsporna. Pozwany uznał bowiem swoją odpowiedzialność i wypłacił powodowi odszkodowanie w łącznej wysokości 1.829, 72zł.

W niniejszej sprawie sporem objęta była wysokość szkody i związana z tym wysokość należnego powodowi odszkodowania. Pozwany podnosił możliwość naprawy przedmiotowego pojazdu częściami zamiennymi pochodzącymi z rynku wtórnego, a także ustalenie średniej stawki za roboczogodzinę.

Podstawę odpowiedzialności pozwanego, która co do zasady nie była kwestionowana, stanowią przepisy art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 822 k.c.

Zgodnie z wskazanymi przepisami przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Artykuł 822 § 1 k.c. z kolei przewiduje, iż przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. W dalszej części przepis ten stanowi, że jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Strony mogą postanowić, że umowa będzie obejmować szkody powstałe, ujawnione lub zgłoszone w okresie ubezpieczenia (§ 3).

Przesłanką odpowiedzialności zakładu ubezpieczeniowego jest zgodnie z treścią art. 361 k.c. istnienie związku przyczynowego pomiędzy normalnymi następstwami działania lub zaniechania ubezpieczonego a zaistniałą szkodą. W świetle art. 363 § 1 k.c. w razie uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty. Efekt naprawienia szkody zostaje osiągnięty, gdy uszkodzony pojazd zostaje doprowadzony do stanu technicznej używalności odpowiadającej stanowi przed uszkodzeniem. Obowiązek naprawienia szkody obejmuje zatem wszelkie straty, które poniósł poszkodowany.

W ocenie Sądu dla ustalenia wysokości odszkodowania bez znaczenia pozostaje fakt, czy poszkodowany faktycznie naprawił pojazd i jakich części użyto do naprawy oraz jaka była faktycznie stawka za roboczogodzinę przyjęta w warsztacie naprawiającym pojazd. W tym miejscu należy odwołać się do dominującego poglądu wyrażonego w orzecznictwie, zgodnie z którym „szkoda powstaje zwykle w chwili wypadku komunikacyjnego i podlega naprawieniu według zasad określonych w art. 363 § 2 k.c. Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawiać. Wysokość odszkodowania powinna być ustalona według poziomu cen części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy z daty ustalania odszkodowania” (vide: m. in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 sierpnia 2003 r. w sprawie IV CKN 387/01, LEX nr 141410).

Z uwagi na rozbieżność stanowisk stron w zakresie wysokości należnego odszkodowania, Sąd odwołał się do wiadomości specjalnych biegłego sądowego M. A..

Biegły sporządził opinię na podstawie analizy materiałów dowodowych zgromadzonych w aktach sprawy oraz akt szkody zarejestrowanych na płycie CD znajdującej się na karcie nr 27 niniejszych akt.

Biegły dokonał samodzielnie analizy dostępności na rynku części oryginalnych typu O i części zamiennych typu (...). W oparciu o zgromadzony materiał sporządził kalkulację naprawy w systemie komputerowym A. i sformułował logiczne wnioski co do zakresu uszkodzeń pojazdu i dostępności części oryginalnych jak również zamiennych.

Biegły w wyczerpujący sposób przedstawił zakres uszkodzeń przedmiotowego samochodu oraz ustalił średnią stawkę za jedną roboczogodzinę w zakładzie naprawy samochodów stosowanych poza (...).

Uzasadniony ekonomicznie koszt przywrócenia pojazdu do stanu jak sprzed szkody, przy użyciu części oryginalnych typu O i (...) wynosi 3.782, 26 zł - przy zastosowaniu stawki 110 zł netto za roboczogodzinę prac naprawczych. Koszt przywrócenia pojazdu do stanu jak sprzed szkody przy użyciu wyłącznie części oryginalnych typu O wynosi 3.782, 26 zł. Sąd uznał za słuszne rozumowanie biegłego, jak również stwierdził poprawność elementów opinii. Biegły stwierdził, że naprawie uszkodzeń w sposób jak sprzed szkody może nastąpić tylko przy użyciu części zamiennych oryginalnych O lub części produkowanych dla producentów samochodów i wprowadzanych przez te firmy do obrotu detalicznego oznaczone literą (...). W przedmiotowym samochodzie uszkodzeniu uległy części znajdujące się po prawej stronie,

które w przypadku zderzeń z pieszymi mają istotny wpływ na rozmiar ich obrażeń w przypadku ich potrąceń. Wobec powyższego w celu przywrócenia samochodu marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...) do stanu sprzed kolizji do wyliczenia niezbędnych i celowych kosztów naprawy powypadkowej przyjęta została wartość części oryginalnych oznaczonych literami O i (...). Ponadto podkreślenia wymaga fakt, iż do obliczenia poprawnej wartości części należy mieć na uwadze, iż przedmiotowy samochód jest modelem o nazwie Business, co również miało wpływ na cenę części.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd ustalił, iż naprawa pojazdu powoda przy użyciu części oryginalnych jakości O jak i części jakości (...) przywracająca go do stanu poprzedniego wyniesie 3.782,26 zł brutto przy zastosowaniu stawki 110 zł netto za roboczogodzinę prac naprawczych.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd w punkcie I wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.952,54 zł (koszt naprawy pojazdu minus dotychczas wypłacone odszkodowanie) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 19 lipca 2016 r. do dnia zapłaty.

Zasądzając odsetki Sąd miał na uwadze treść przepisu art. 359 § 1 k.c. w zw. z art. 481 k.c. i art. 817 kc, art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z dnia 16 lipca 2003 r.). Zgodnie z treścią powołanego przepisu art. 14 ust. 1 i 2, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie i nie później niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie. Zawiadomienie o szkodzie zostało złożone w dniu 16 czerwca 2016 r. (akta szkody (...), płyta CD k.27), zatem odsetki od pierwotnie dochodzonej pozewem kwoty zostały zasądzone po upływie 30 dni od tej daty, zgodnie z powołanym przepisem.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie II wyroku zasądzając je w całości od pozwanego na rzecz powoda zgodnie z treścią art. 98 § 1 k.p.c.

O kosztach sądowych uiszczonych tymczasowo przez Skarb Państwa w postaci wynagrodzenia biegłego orzeczono w punkcie III wyroku, w oparciu o treść art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

1. (...),
2. (...),
3. (...).

O., dnia 27 listopada 2017 r.